

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg skal kun komme med et par ganske korte bemærkninger til nogle af de ting, som ordførerne har været inde på, idet jeg vil sige om alle de bemærkninger, der er kommet, at det er for mig alt sammen spørgsmål, det vil være naturligt at drøfte nærmere i udvalget.

Jeg vil gerne sige, når man fra flere ordføreres side har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt man skulle lade det offentlige påtage sig rydning også af de mindre befærdede veje i byer og bymæssige bebyggelser, at det var jo altså det modsatte standpunkt af det, hr. Arne Larsen ligesom var lidt inde på i forhold til Københavns kommune. Men når man har været inde på dette, vil jeg dog gerne sige, at man må jo først huske, at i øjeblikket kan man holde en grundejer til det over det hele i byer og bymæssige bebyggelser, og det, der er tale om i lovforslaget, er jo ikke at indføre en ny forpligtelse, men det er at lade en rest af noget gammelt ligge tilbage. Jeg tror nok, at man, når man kommer til at arbejde nærmere med spørgsmålet, i hvert tilfælde også må tage det synspunkt med, at der kan jo være tale om — og er tale om — veje så lidt befærdede og af så ringe betydning for andre end dem, der bor ved dem, at man nok kan spørge, om det er værd at trække disse vejenes rydning og renholdelse ind i det noget mere formelle og måske noget mere kostbare system, som det vil blive. Men det er kun en bemærkning, som jeg vil gøre for at motivere, at man i hvert tilfælde ikke ved den væsentlige indskrænkning, der er tale om, af grundejernes forpligtelser har taget hele skridtet fuldt ud med det samme, men det kan man jo så drøfte nærmere.

Herudover skal jeg også komme med en enkelt bemærkning om erstatningsproblemerne. Også det egner sig naturligvis til afklaring i udvalget, og jeg skal kun sige, at jeg tror ikke, det er så forfærdelig indviklet som sådant, fordi der jo må gælde de almindelige erstatningsregler, og derfor må det blive et spørgsmål om, hvem der har udvist forsømmelse, og det kan jo være både myndigheden og trafikanten, som også flere ordførere har været inde på. Det er jo noget meget generelt.

Det var altså kun et par bemærkninger til de synspunkter, der er kommet frem, og som vi jo så kan drøfte nærmere. Jeg skal i øvrigt takke for god modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

(Lovforslaget (nr. 100) findes i tillæg A. sp. 2037, fremsættelsen i tidenden sp. 1922).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: De vejplaner, vi har, forudsætter jo, at der som i dette tilfælde med visse mellemrum kommer lovforslag herom i tinget, hvor man dels bemyndiger ministeren til at anlægge, dels til at projektere og som i dette tilfælde også nyklassificere nogle veje, som bliver af mindre betydning ved, at man laver disse nyanlæg.

Som denne lovgivning forudsætter, er amtskommunal tilslutning jo givet, ligesom vejnævnet har givet sin anbefaling af de forslag, der her foreligger; det sidste må vi lægge overordentlig stor vægt på, da vejnævnet jo må indestå for, at vejplanerne koordineres i det omfang, det nu er gør ligt, så vi kan få den bedste transportøkonomi ud af det. I denne forbindelse vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at ministeren har fulgt min henstilling, da vi sidst behandlede et lovforslag om hovedveje i fjor, om at få igangsat en transportøkonomisk forskning. Jeg forstår, at der nu er antaget en konsulent til at tage sig af dette, og jeg håber, at hans arbejde kan blive til stor nytte både for vejdirektoratet og andre transport-